ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Γράφει ο **Κώστας Παπαδάκης**

1. Πάει ένας μήνας και πάνω από τότε που η «Αντιφασιστική Πρωτοβουλία Πτολεμαΐδας» μου ζήτησε να είμαι εκεί το **Σάββατο 20-4-2019** για να μιλήσω σε εκδήλωση με θέμα την άνοδο του εθνικισμού και τη δίκη της Χρυσής Αυγής. Δέχθηκα με ευχαρίστηση.

Η **Αντιφασιστική Πρωτοβουλία Πτολεμαΐδας** συγκροτήθηκε πρόσφατα με συμμετοχή τοπικών δυνάμεων όχι μόνο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και αναρχικών, αλλά και πολιτών ευρύτερου φάσματος της Αριστεράς και των δημοκρατικών ευαισθησιών. Αφορμή στάθηκε η στοχοποίηση πριν λίγους μήνες του **Αλέξη Λιοσάτου**, ενός νέου οδοντίατρου της πόλης και μέλους της οργάνωσης **«Κόκκινο Νήμα»** εξαιτίας δημόσιας τοποθέτησής του ενάντια σε εθνικιστικά συνθήματα που είχαν γραφτεί αθρόα από «Μακεδονομάχους» και φασίστες της περιοχής. Η θαρραλέα στάση του Α.Λ. στάθηκε αφορμή για έναν οχετό προβοκάτσιας και λάσπης εναντίον του από τοπικά sites και ακροδεξιούς παράγοντες, αλλά η αποφασιστική και ποικίλη δημόσια παρέμβαση της Αντιφασιστικής Πρωτοβουλίας κατάφερε να τα καταγγείλει αποτελεσματικά και να τα ανακόψει. Επόμενο βήμα της ήταν η διοργάνωση αυτής της συγκέντρωσης, ακριβώς την ημέρα συμπλήρωσης τεσσάρων χρόνων από την έναρξη της δίκης της Χρυσής Αυγής και μία μέρα πριν την επέτειο του απριλιανού πραξικοπήματος.

2. Το ταξίδι για την Πτολεμαΐδα ήταν απρόσμενα πολύωρο. Αεροπορικά δρομολόγια δεν υπάρχουν προς την Κοζάνη και την Καστοριά (τα πλησιέστερα αεροδρόμια δηλαδή) Παρασκευή και Σάββατο, με αποτέλεσμα, αν κάποιος δεν θέλει να πάει μέσω Θεσσαλονίκης και να διανύσει οδικώς τη μισή απόσταση στη συνέχεια, να έχει δύο επιλογές, το Ι.Χ. ή το ΚΤΕΛ. Το Ι.Χ. είναι εύκολο αλλά κοστίζει πολλαπλάσια, το ΚΤΕΛ εξελίχθηκε σε μια μεγάλη ταλαιπωρία. Ώρα αναχώρησης 7.50΄ το Σάββατο από τον Κηφισό, πολλές στάσεις,

καθυστέρηση τουλάχιστον μίας ώρας σε εσωτερικές μετακινήσεις μέσα στην πόλη της Λάρισας ανάμεσα στα δύο ΚΤΕΛ και μια διαδρομή γενικά άχαρη, που σε ένα μικρό τμήμα της μόνο (Ελασσόνα – Σέρβια) αξίζει τον κόπο να κοιτάξεις από το παράθυρο. Άφιξη στην Κοζάνη στις 16.00, αλλαγή λεωφορείου και τελική άφιξη στην Πτολεμαΐδα 16:30, Συνολικά δηλαδή πάνω από 8,5 ώρες, όσες από Αθήνα – Αλεξανδρούπολη ή Καλαμάτα – Θεσσαλονίκη για τη διαδρομή Αθήνα – Πτολεμαΐδα !

Αυτά είναι τα αποτελέσματα των ιδιωτικοποιήσεων και των ιδιωτικοοικονομικών κριτηρίων. Όταν δεν συμφέρει, ολόκληρα αεροδρόμια που εξυπηρετούν περιοχές εκατοντάδων χιλιάδων κατοίκων μένουν νεκρά για μέρες και εβδομάδες. Και τα υπεραστικά λεωφορεία αναγκάζονται να πραγματοποιούν ενδιάμεσες επιβιβάσεις καθυστερώντας απελπιστικά τον τελικό τους προορισμό για να επιβιώσουν. Και μη νομίζετε ότι είναι φτηνά : 50,3 € το εισιτήριο του ΚΤΕΛ έναντι 57 € του αεροπορικού. Ευτυχώς υπήρχε πτήση επιστροφής την επόμενη ημέρα ώστε να μην επαναληφθεί αυτή η ταλαιπωρία. Αλλά όσο σκεφτόμουν ότι δεν είχα μπορέσει να ανταποκριθώ σε τηλεοπτικές εκπομπές για τη δίκη Χ.Α. και τη δικτατορία το πρωί του Σαββάτου επειδή έπρεπε να είμαι τόσες ώρες στο δρόμο «τα έπαιρνα».

3. Έφυγα από το ξενοδοχείο για το «**Εργατικό Κέντρο Εορδαίας – Πτολεμαΐδας**», όπου ήταν προγραμματισμένη η διεξαγωγή της εκδήλωσης, με την απορία γιατί την έχουν βάλει τόσο νωρίς (18.00΄) τώρα που πλέον είναι άνοιξη και βραδιάζει αργά. Πηγαίνοντας προς τα εκεί, φανταζόμουν ότι θα βρω 5-6 ανθρώπους, τους οργανωτές δηλαδή, να ψάχνονται και να περιμένουν μισή με μία ώρα, μέχρι να συγκεντρωθούν και άλλοι άνθρωποι, αλλά η πρώτη ευχάριστη έκπληξη με περίμενε έξω από το Εργατικό Κέντρο.

Μόλις έφτασα, στις 18:15΄, περί τους 40 ανθρώπους βρίσκονταν στον πεζόδρομο έξω από την είσοδό του, άλλοι τόσοι είχαν ήδη καταλάβει θέσεις στο ακροατήριο και πολλοί διαμαρτύρονταν που ακόμα δεν είχαμε αρχίσει, ενώ τοπικά κανάλια με περίμεναν για δηλώσεις και έπαιρναν ήδη από το συνομιλητή μου, πανεπιστημιακό και γνωστό για την πρωτοπόρα δράση του στο κίνημα συμπαράστασης στους πρόσφυγες τα τελευταία χρόνια, **Γιώργο Τσιάκαλο**.

Η εκδήλωση άρχισε στις 18.30΄ ενώ στο ακροατήριο υπήρχαν περισσότερα από 120 άτομα, ορισμένες δεκάδες από τους οποίους παρακολουθούσαν όρθιοι γιατί τα καθίσματα ήταν γεμάτα. Τόσο μεγάλη μαζικότητα σε εκδήλωση επαρχιακής πόλης, δεν την περίμενα και είναι από τα πιο ευχάριστα που μου έχουν συμβεί. Και μάλιστα σε μια πόλη που δεν έχει ξαναγίνει ποτέ τέτοια εκδήλωση και που δεν είναι από τις ιδιαίτερα δυνατές κινηματικά πόλεις, και σε μια περίοδο μεγάλης τοπικής εθνικιστικής έξαρσης. Ανάμεσα στο ακροατήριο νεολαίοι,

αγωνιστές, αντιφασίστες, εργάτες, αγρότες και επαγγελματίες της περιοχής, αλλά και δικηγόροι, συνταξιούχοι, τοπικοί παράγοντες και δημοσιογράφοι.

Η εκδήλωση, που συντόνισε ο Αλέξης, διήρκεσε τρεις ώρες με αμείωτο ενδιαφέρον. Μίλησα για τη δίκη της Χρυσής Αυγής, τις αιτίες καθυστέρησης, την έλλειψη δημοσιότητας, τα στοιχεία της εγκληματικής οργάνωσης, τη μέχρι τώρα πορεία της αποδεικτικής διαδικασίας, την προοπτική να τελειώσει, την ανάγκη συνεκδίκασης των υποθέσεων, το νέο Ποινικό Κώδικα και τις επιπτώσεις του στη δίκη και γενικά κ.λ.π. Ο Γιώργος Τσιάκαλος συνέχισε με μια έξοχη τοποθέτηση για το φασισμό, το ναζισμό, ιστορική αναδρομή στο Μακεδονικό, τα αίσχη που γίνονται ενάντια στους πρόσφυγες στον Έβρο κ.λ.π. Ακολούθησε διάλογος, ερωτήσεις, τοποθετήσεις και δευτερολογίες. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι πρώτοι που άρχισαν να αποχωρούν, το έκαναν μετά τις 20.00΄, ενώ στις 21:30΄, όταν τελείωσε η εκδήλωση, παρέμενε ακόμη το μισό ακροατήριο. Ενθουσιώδεις και ενθαρρυντικές οι συμπεριφορές, ένθερμες και οι χειραψίες και τα πηγαδάκια στη συνέχεια, ενώ μια αλληλέγγυα μου έδωσε και ένα εργόχειρο δώρο μαζί με ένα προσωπικό σημείωμα για την κ. Μάγδα Φύσσα μιλώντας με συγκίνηση για αυτήν.

Η Πτολεμαΐδα, όπως και τον Σεπτέμβρη η Ορεστιάδα, υπήρξε για μένα μία απρόσμενη έκπληξη και ένα ανεκτίμητο μάθημα συγκροτημένης αισιοδοξίας απέναντι σε μία γενικευμένη και αναιτιολόγητη ηττοπάθεια που και αυτή αντί να μετριάζει τον σεχταρισμό, τον επαυξάνει. Έχουμε το δικαίωμα στην ελπίδα όταν εργαζόμαστε για τη βεβαιότητα που τη γεννάει. Σε μία περιοχή που δεν έχει ξαναγίνει κινηματική εκδήλωση τέτοιου είδους, που οι δυνάμεις του χώρους μας είναι ελάχιστες και που η τρομοκρατία των εθνικιστών απέναντι στο ντόπιο στοιχείο που περήφανα αρνείται να απεμπολήσει την ταυτότητά του προσπαθεί να αναβιώσει, πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με τους οργανωτές η «πλέον επιτυχημένη εκδήλωση στην ιστορία του κινήματος της περιοχής τα τελευταία χρόνια».

Όταν μάλιστα την ίδια ώρα λίγα χιλιόμετρα έξω από την Πτολεμαΐδα, σε ένα χωριό, η Χρυσή Αυγή παρουσίαζε κυριολεκτικά «στη ζούλα» το ψηφοδέλτιο της περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, κρυμμένη στο καφενείο ενός χωριού (Άρδασσα).

Ταλαιπωρήθηκα με το λεωφορείο, αλλά αν φανταζόμουν όλα αυτά ευχαρίστως θα πήγαινα και με τα πόδια.

4. Το επόμενο πρωινό ήταν ολόκληρο δικό μου, καθώς η πτήση της επιστροφής από Κοζάνη ήταν απόγευμα. Μια βόλτα στους δρόμους της Πτολεμαΐδας αποκάλυπτε ότι έχει πάψει πια να περιβάλλεται ψηλά από το κίτρινο δακτυλίδι του νέφους στον ουρανό της, πράγμα που,

όπως μου εξήγησαν οι σύντροφοι, οφείλεται στην παύση δραστηριότητας πολλών μονάδων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας της Δ.Ε.Η, που έχει συντελέσει στη μείωση των θέσεων εργασίας κατά 4.000 στην περιοχή. Πολλοί έχουν φύγει από την ευρύτερη περιοχή λόγω της υψηλής ανεργίας, ενώ όσοι έχουν αγροτική γη δοκιμάζουν καλλιέργειες σε αρωματικά φυτά, μήλα και ροδάκινα καθώς οι παραδοσιακές αγροτικές καλλιέργειες (δημητριακά, καπνά κλπ) έχουν εκλείψει.

Η πόλη της Πτολεμαΐδας δεν μπορώ να πω ότι με ενθουσίασε. Αν έλειπε μια μεγάλη πλατεία με ψηλά δέντρα («πάρκο» την ονομάζουν εκεί) και ορισμένες πεζοδρομήσεις, δεν θα έβλεπε κανείς τίποτε άλλο εκτός από τσιμέντο και άσφαλτο.

Παρατήρησα ότι ακόμη και το πρωί της Κυριακής όλα τα κεντρικά σημεία της Πτολεμαΐδας ήταν γεμάτα αφίσες για την εκδήλωση, οι οποίες δεν είχαν σκιστεί ή μουτζουρωθεί, δείγμα και αυτό επικράτησης, σε μια πόλη – καρδιά της αναγέννησης του εθνικισμού. Εντόπισα το πρακτορείο εφημερίδων, βρήκα το ΠΡΙΝ (παλιά συνήθεια) και το διάβασα. Δεν είχε γράψει τίποτε πριν την εκδήλωση, όπως και κανένα κινηματικό έντυπο της Αθήνας, δεν ξέρω αν θα γράψει μετά.

5. Στη συνέχεια ήπια καφέ με τον **Σπύρο Κωνσταντινίδη**, άλλον έναν από τους πρωτεργάτες της εκδήλωσης, της «Πρωτοβουλίας» και όχι μόνο. Ο Σπύρος ζει πολλά χρόνια στην Πτολεμαΐδα, ενώ έχει ενεργή δράση, αρχικά στο Κ.Κ.Ε. και μετά στο Ν.Α.Ρ. και την ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α., την οποία τώρα υπηρετεί μέσα από τη « Μετάβαση» και το «Σύγχρονο Κομμουνιστικό Σχέδιο». Η συζήτηση μαζί του ήταν, για εμένα, αφάνταστα αποκαλυπτική όχι μόνο για τα «παλιά», καθώς ο Σπύρος κουβαλά μέσα του τη μνήμη ολόκληρης της μεταπολίτευσης αλλά κυρίως όσον αφορά την κατάσταση στην περιοχή και τις κινηματικές της δυνατότητες.

Μου μίλησε για τις προοπτικές της «**Αριστερής Συμπόρευσης για την Ανατροπή**», όπως ονομάζεται η περιφερειακή κίνηση που θα συμμετάσχει στις αρχαιρεσίες για την περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας, με επικεφαλής τον **Στέφανο Πράσσο**, πασίγνωστο στην περιοχή συνδικαλιστή της Δ.Ε.Η., που έδωσε και αυτός το παρών στην εκδήλωση, Το ψηφοδέλτιό της είναι ιδιαίτερα διευρυμένο, καθώς δεν περιλαμβάνει μόνο τις δυνάμεις της ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α που το συγκρότησε αρχικά, αλλά και υποψήφιους από τη ΛΑ.Ε. και το Αριστερό Ρεύμα, αντιεξουσιαστές, άλλες αριστερές δυνάμεις, το Κόκκινο Νήμα με τον Αλέξη Λιοσάτο υποψήφιο και αυτόν, και πολλούς νέους υποψηφίους από Φλώρινα και Καστοριά, ανάμεσα στους οποίους ο Βαγγέλης Διαμαντόπουλος, πρώην βουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και πολλά πρώην μέλη του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και της δημοτικής κίνησης που είχε υποστηριχθεί από αυτόν στην

Καστοριά.

Η διεύρυνση του ψηφοδελτίου σε συνδυασμό με τη μακροχρόνια αναγνωσιμότητα και συνεπή κινηματική δράση πολλών πολιτικά γηγενών (Πράσσος, Καρώνης στην Κοζάνη, Κωνσταντινίδης, Ακριτίδης, Καδόγλου στην Πτολεμαΐδα, Βασιλόπουλος στα Γρεβενά, Ασπράγκαθοι στην Κοζάνη, Τζώτζης και Αντωνιάδου στη Φλώρινα κ.λ.π.) παρέχει όλες τις προϋποθέσεις για μια θετική εκλογική πορεία. Στις προηγούμενες εκλογές η κίνηση συμμετείχε με επικεφαλής τον Σπ. Κωνσταντινίδη το 2010 και τον Στ. Πράσσο το 2014 αλλά δεν κατόρθωσε να πάρει έδρα. Τώρα, με την απλή αναλογική αυτό θεωρείται βέβαιο και ίσως, εάν τα πράγματα πάνε καλά, οι έδρες να είναι δύο. Κυρίως όμως ένα θετικό αποτέλεσμα θα συμβάλλει στην εδραίωση και ισχυροποίηση του αντικαπιταλιστικού κινήματος και στην μαζική αντιμετώπιση των εθνικιστικών προκλήσεων.

Ειλικρινά θα έχω στραμμένη έντονα την προσοχή μου εκεί λόγω της προφανούς ιδιαιτερότητας της περιοχής και όλων αυτών των αισιόδοξων νέων.

Στο κίνημα η λύση, να έρχεται απ τη Δύση; Μακάρι !

Η υγεία που απέπνεε η ενημέρωση αυτή σε συνδυασμό με την εξαιρετική συζήτηση που είχα με το Σπύρο με βοήθησε να αποδράσω από τα στενάχωρα των κεντρικών διαδικασιών και της Αθήνας και κυριολεκτικά να ανασάνω άλλον αέρα. Και είναι σπάνιο να συζητάς με έναν άνθρωπο, ο οποίος δεν μιλάει μόνο αλλά και ακούει τον συνομιλητή του και παρότι προέρχεται από διαφορετική συγκρότηση, να συμφωνείς σχεδόν στο σύνολο. Αυτό συμβαίνει όταν η κοινή λογική παραμερίζει τις σκοπιμότητες και επικρατεί, πράγμα που τελευταία μάλλον σπανίζει νοτιότερα της Πτολεμαΐδας.

Έφυγα με τις καλύτερες εντυπώσεις τόσο από την εκδήλωση, όσο και από την ενημέρωση για την κατάσταση εκεί. Αλλά ως συνήθως τα ωραία διαρκούν λίγο. Επιστροφή στην Αθήνα το απόγευμα, τα κεφάλια μέσα ! Από Δευτέρα πάλι…….

6. Το επόμενο καθήκον για την **Αντιφασιστική Πρωτοβουλία Πτολεμαΐδας** και όχι μόνο, αναδείχθηκε από την ίδια την εκδήλωση:

Στις **21-5-2019** δικάζονται στο **Εφετείο Κοζάνης** 14 διαδηλωτές που είχαν συλληφθεί στις **20-9-2013** στην Κοζάνη στη διάρκεια πορείας, αντιφασιστικής διαδήλωσης – διαμαρτυρίας για την πρόσφατη τότε δολοφονία του Παύλου Φύσσα, η οποία είχε χτυπηθεί άγρια από τα ΜΑΤ και είχε καταλήξει στη σύλληψή τους. Κακοποιήθηκαν άγρια στη διάρκεια της

κράτησής τους, παραπέμφθηκαν στη συνέχεια στο αυτόφωρο με όλες τις συνήθεις κατηγορίες των διαδηλωτών, αλλά ύστερα από πολύχρονη δίκη, με αναβολές και διακοπές, αθωώθηκαν παμψηφεί. Ωστόσο, ο Εισαγγελέας προσέβαλε την αθωωτική απόφαση και η δικάσιμος της έφεσης που άσκησε έχει οριστεί για τις 21-5-2019.

Η Αντιφασιστική Πρωτοβουλία Πτολεμαΐδας θα πάρει άμεσα πρωτοβουλίες συμπαράστασης στους 14 διωκόμενους με κινητοποίηση στην περιοχή. Και είμαι σίγουρος ότι και αυτή τη μάχη θα την δώσει με επιτυχία. Ας έχουμε και εμείς το νου μας.

Αθήνα, **22/4/2019**